

Itt az új életnek énekelnek,
és nem a halottaknak.
Itt szalagot a röpítő
copfba fonnak, nem
koszorúkba vagy sebekre.

Csütörtök hajnalban jött a hír,
hogy a nagyfejű cár,
senki atyuskája bombáz
és rakétákat lövet valahol
a bevetett mezőkre,
hogy besült a búza, a kukorica,
és nem lesz idén kenyér.

Csütörtökön küldte el
a sánta seregeket,
hogy telet és ne tavaszt
fakasszanak az ágyúk torkai.

És persze nem egyetlen
napig tartott ez a háború sem.

Ezt a kisiskolás is megsejtette
a városi buszon, mielőtt
a telefonja képernyőjébe
hasított volna egy piros sugár.

Nagy Tamás

kürtök és poharak

nyelvünk az üdözés hatására változik
és a hegyek születésével megjelennek
a hegyek szülte látomások

kürtök és poharak szólalnak meg
halottainkra tesszük neveinket
az eső majd elkoptatja mindet
de már nem aggódunk
ott leszünk mindenhol

a szavakat megelőző gondolatokban
villámok cikáznak kívülágosodik

a földön fekvő halak tátogása
leolvasható lesz amit régóta tudunk
az üldözőket magához szólítja a tenger

elmozdulni a vonalaktól

széteső házak égis éró ködben
a világalom vágját próbálják el-
fojtani lassan oszlik a fegyverek füstje
útleállapok pörögnek fent a lovacska
elmozdul a vonaltól mintha mozgókép lenne
a sorban állva elképzelsz egy vámost öregem
és elmebetegem csak annyit tud mondani
cigaretta alkohol a kóbor állatok láttán
magadra gondolsz szeretnél otthonra lelni
orchideák és muskátlik társaságában
ők tűntek eddig a legmegbízhatóbbnak
jelzésre indulsz háttal a katonáknak
felértékelődik az időzítés amikor az
eléd álló ember megkérdőjelez egy várost

halk zúgás

járókelők szőnyege
a mozdulatokban értetlenség
csak a gyerekek nevetnek ilyenkor
és elesnek a királynők
egy nézés amit lehetetlen
jól mondatba foglalni
mellőttünk sakkoznak
félek nem tudom jól
megírni a történetünket
homályosabbak a vonások
a fehér mezőkön egyre több sötét
nem látszanak a virágok
az ablakodból halk zúgás
suttogás szuszogás Newton
első törvénye kissé bájossá teszi
a kifeszített szalagokat
mintha egy verseny célvonal lenne

fejedben alternatív befejezések
az egyikben annyi a vér
mint egy Tarantino-filmben
azt mondják a rendelést már
nem hozzák ki odébb húzom
a széket így tudunk közel kerülni
mint két legévelt szó egymáshoz
mint ok-okozat néhány simítás
az arcon és kész lennél
nagyot mondani a leheletfinom út-
mutatásban rengeteg félreértés
pontatlan definíció a diplomóra
mutatói ugyanazon a számon
valaki élőben közvetít és felveszi
ahogy elindulunk a bomba-
riadó helyszínéről ahonnan még
sokáig visszük magunkkal
a halk zúgást suttogást szuszogást

László Liza

Világatlasz

1. A KIUTAZÁS

Az árboc ernyedt, szélcsend van.
Nehéz hasú sirályok ringanak a hajón,
szemükből visszacsillog a viaszosvászon színe.
Az ebédlőasztal háborog.
Tányérjaim tele élelemmel, matrózaim
évekre elegendő ételt pakoltak rájuk:
kerek zsemle, medvesajtok, két darab szalonna,
középen só, bors, paprika szeletelve.
Most mindennél fontosabb, hogy kicselezzem őket.
Elég egy ígéret a horgony kivetésére, és átverem mind.
Fúj a szél.
Azt képzelem, ezt a csatát megnyertem.

2. A BÚVÁR

Izzadok, a szoba belém préseli széleit.
Nagyanyám horkol, hálóinge félrecsúszott a mellkasán.
Kikelek az ágyból, belebújok a papucsomba,